ЛУИШ ДИ КАМОИНШ
ПЕСЕН

Превод от португалски: Симеон Хаджикосев, 1984

chitanka.info

за една робиня на име Барбара,
в която бях влюбен, когато пътувах
за Индия.

Нежна одалиска
мене в плен владее;
в нея аз живея,
та ме жив не иска.
Но и в утрин ясна
роза оросена
пак не е за мене
толкова прекрасна.

Нито полска свила,
ни звезди в небето
са ми на сърцето
както мойта мила.
Смуглото лице
е с очи-маслини,
кротки и невинни,
но убиват те.

Неувяхващ чар
в нея обитава,
за да управлява
своя господар.
А косите черни
който съзерцава,
русите не слави
със хвалби безмерни.

Ах, Амур е цял

чер, но хубавее,
та да почернее
би снегът желал.
Озарена вяра,
кротост постоянна —
тя изглежда странна,
но не е Варвара.[1]

Кротка, безметежна,
тя ме утешава
и така смекчава
болката ми нежна.
Пленница красива
мене в плен владее;
в нея щом живея,
нека да е жива.

---

[1] Поетът прави непреводима игрословица с името на любимата си, която се е наричала Варвара. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.